

mellem Rigsdagen og Administrationen, dels mellem den grønlandske Befolkning, Administrationen og Rigsdagen.

§ 8 indeholder ikke noget egentlig nyt. Det samme er Tilfældet med § 9.

Derimod er der en ny Bestemmelse i § 10. Vi er nu inde i Bestemmelserne om Styrelsesorganerne i selve Grønland. Det bestemmes i § 10, at de nu bestaaende Inspektørembeder for Nordgrønland og Sydgrønland ophæves. Vestgrønland er jo delt i to Landsdele, Nordgrønland og Sydgrønland, og hver Landsdel administreres, foruden naturligvis af andre Embedsmænd, af en Inspektør. Inspektøren i disse Landsdele er nærmest at sammenligne med Amtmanden her i Landet; han er øverste Myndighed paa Stedet i alle Forhold. Som oftest, i hvert Fald i den sidste Tid, har Inspektørembederne været besat med Mænd, der havde juridisk Uddannelse. Det foreslaas nu i § 10, at i Stedet for Inspektører ansættes der i hver af Landsdelene en Landsfoged, og for at opnaa Bestalling som Landsfoged skal vedkommende have en Uddannelse som den, der kræves til at beklæde et Dommerembede i Danmark. Motiveringen for denne Forandring i den øverste Styrelse i de grønlandske Landsdele er, at da Fiskerieringen har taget en stærk Udvikling ved Grønlands Kyster, og de store Fiskeflaader trækker længere og længere op i Davisstrædet for at fiske paa det internationale Søterritorium og i Nærheden af det, anser vi det for bydende nødvendigt, at vi faar Inspektionsforholdene ved Grønland ordnet og i Forbindelse dermed faar de rent juridiske Forhold, Domsforholdene, ordnet paa en saadan Maade, at de kan staa for international Kritik. Vi maa have Jurisdiktion deroppe, saa at eventuelle Overtrædelser kan blive indanket for Domstolen paa Stedet, ikke for at finde den endelige Afgørelse der, men for i alt Fald at finde den foreløbige Afgørelse, som enhver Rettergang maa have — saa kan man eventuelt lade Afgørelsen gaa videre til Landsret eller Højesteret i Danmark. Som det vil være det høje Ting bekendt, er der i Folketinget fremsat et Lovforslag om Fiskeriinspektionen ved Grønlands Kyster, et Lovforslag, som allerede er henvist til Udvalg, og som jeg haaber i Løbet af ganske faa Dage vil være endeligt vedtaget i Folketinget i væsentlig uforandret Skikkelse.

Landsfogeden er i Henhold til § 10 som den danske Regerings Repræsentant i Grønland at betragte som Landets Øvrighed i Almindelighed og kan i overordentlige

Tilfælde træffe saadanne Foranstaltninger, som Befolkningens Tarv maatte kræve. Landsfogeden er den øverste Politimyndighed, og han skal føre Tilsyn med Landsdelens Sundhedsvæsen, varetage Dommerforretninger, er Skifteforvalter og er berettiget til at udføre Notarialforretninger. Overfor de kommunale Bestyrelser fører Landsfogeden paa Statens Vegne Tilsyn i Overensstemmelse med de Bestemmelser, som derom maatte blive givet ved kgl. Anordning. Landsfogeden skal desuden føre Indseende med, at Handelsvirksomheden i Grønland ledes paa en Maade, der er stemmende med en heldig Udvikling af Befolkningens økonomiske og erhvervmæssige Forhold. Landsfogeden skal altsaa paa saa at sige alle Omraader være Statens første Repræsentant og staa til Ansvar for, at Tingene gaar paa rette Maade oppe paa Grønland. Jeg anser det derfor for overmaade nyttigt, ja, paakrævet, at Landsfogeden bliver en Mand, som i enhver Henseende har en saadan Uddannelse, at der ikke kan være Tvivl om, at han er fuldt ud kvalificeret til at beklæde sin Stilling. I øvrigt kommer det jo her som i alle andre Forhold an paa Personen. Men jeg har lagt stor Vægt paa, at man netop faar en juridisk uddannet Mand derop, saa at man ikke i nogen Henseende udefra kan komme med Bebrejdelser mod os for den eventuelle Rettergang, der kan være Tale om at føre i Grønland.

Der har i det andet høje Ting været Tale om, at man ikke direkte i Loven skulde indføre en Bestemmelse om, at Landsfogeden skulde have den juridiske Uddannelse, som gav ham Adkomst til at være Dommer her i Danmark; man skulde kunne staa frit, det var dog ikke udelukket, at man administrativt kunde indrette sig saaledes, at man altid udnævnte Jurister til Landsfogder, men man skulde ikke være afskaaret fra at kunne undlade at gøre det. Man har sagt, at man kunde have en Slags ambulant Domstol, en Auditor, om Bord paa Inspektionsskibene, og saa kunde vedkommende Auditor, der naturligvis skulde have de fornødne juridiske Kvalifikationer, optræde som Dommer. Jeg anser imidlertid ikke en saadan Ordning for betryggende, jeg kunde tænke mig, at den i visse Tilfælde vilde give Anledning til Kritik. Derfor har jeg bestemt maattet anbefale, at man paa Forhaand gav Landsfogeden den Stilling, som følger af Bestemmelsen i § 10, og jeg maa meget anmode det høje Landsting om at følge mit Forslag her.

Administrativt deles Landet med Kom-